

بررسی اثربخشی روش الگویی در تربیت دینی جوانان از منظر قرآن و حدیث

امیر راوک^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دبیر آموزش و پرورش، استان ایلام، شهرستان مهران

چکیده

نگرش اسلام به جوان و جوانی مبتنی بر واقعیت است. جوانان یکی از مهم ترین و تأثیرگذارترین اقشار جامعه می باشند، لذا توجه به امر تربیت دینی آنها بسیار حیاتی و ضروری است؛ و از طرفی شناخت و بکارگیری روش های صحیح و تأثیرگذار در تربیت دینی جوانان از مهم ترین مباحث تربیتی است. تربیت به وسیله الگو یکی از کارآمدترین روش های تربیت است که می توان آن را «روش الگویی» نامید. از آنجا که این روش محتوای تربیت را به صورت عینی و عملی ارائه می دهد؛ در سرتاسر زندگی و ابعاد مختلف آن مؤثر است. به همین دلیل است که در قرآن کریم و احادیث معصومین علیهم السلام به معرفی الگوها و پیروی از الگوهای حسنه تأکید شده است. نوشتار حاضر، با روش توصیفی-تحلیلی، به بررسی و کنکاش در متون دینی پرداخته و تأثیر و نقش بکارگیری روش الگویی در تربیت دینی جوانان را بیان می نماید. برای دستیابی به این هدف پس از مفهوم شناسی واژه های روش، الگو، تربیت و جوان، به تبیین مبانی انسان شناسی روش الگویی از جمله: فطرت مستعد و الگوپذیر، خودشناسی، کمال خواهی، زیبایی جویی و آزادی و استقلال طلبی پرداخته شده است و در پایان گونه های اجرایی این روش در سه دسته «الگودهی»، «الگوپردازی» و «الگوزدایی» به تفکیک تبیین شده است.

واژه های کلیدی: الگو، تربیت، روش الگویی، تربیت دینی، جوان